

به نام خدا

جانفشانی در سکوت؛

روایتی از صیانت از سلامت آب در روزهای جنگ، استان البرز

«در روزهایی که سایه جنگ بر کشور سنگینی می کرد، زنجیره صیانت از سلامت آب در استان البرز، در سکوت و بی ادعا، حتی برای لحظه ای از حرکت باز نایستاد.»

تهیه و نگارش: زهرا رشوند - کارشناس پایش آزمایشگاه مرکزی شرکت آب و فاضلاب استان البرز

در روزهای جنگ، نگرانی و اضطراب، مهمان خانه بسیاری از مردم بود. ما نیز مانند دیگران اخبار و تحولات را با دغدغه دنبال می کردیم؛ اما در کنار همه این نگرانی ها، مسئولیتی بر دوشمان قرار داشت که نمی توانست حتی برای لحظه ای متوقف شود؛ صیانت از سلامت آب شرب مردم.

آب، یکی از حیاتی ترین نیازهای جامعه است و حتی در دشوارترین شرایط نیز باید سالم و ایمن در اختیار مردم قرار گیرد. از همین رو، در تمام روزهای جنگ، همکاران ما در حوزه پایش کیفیت آب، نمونه برداری، آزمایشگاه ها، تصفیه خانه ها و امورهای آب و فاضلاب استان البرز، بی وقفه در محل خدمت حاضر بودند تا اطمینان یابند که سلامت آب شرب مردم، حتی برای لحظه ای، دچار مخاطره نمی شود.

در میان تمامی این تلاش ها، نقش همکاران نمونه بردار جلوه ای ویژه از ایثار و مسئولیت پذیری داشت. در روزهایی که تهدیدها و بمباران ها، نگرانی و اضطراب را برای مردم و خانواده ها به همراه داشت، این همکاران بی ادعا، مطابق برنامه روزانه نمونه برداری، در شهرها و روستاهای استان البرز حضور می یافتند و مأموریت نمونه برداری و کلرسنجی را متوقف نمی کردند. حتی در ساعات غیراداری نیز فرآیند کلرسنجی و نظارت بر کیفیت آب ادامه داشت؛ زیرا آنان به خوبی می دانستند که در شرایط بحرانی، اطمینان مردم از دسترسی به آب سالم و بهداشتی، به استمرار همین حضورها و پایش های میدانی وابسته است.

امروز که به آن روزها می اندیشم، بیش از هر چیز به یاد خانواده های این همکاران می افتم؛ خانواده هایی که با نگرانی، عزیزان خود را راهی مأموریت می کردند، در حالی که آنان، سلامت مردم را بر دغدغه ها و نگرانی های شخصی خود مقدم می دانستند.

در پشت صحنه این حضورهای میدانی، زنجیره‌ای از خدمت بی‌وقفه جریان داشت. همکاران آزمایشگاه مرکزی آب و فاضلاب استان البرز و سایر آزمایشگاه‌ها با انجام فعالیت‌های تخصصی و پشتیبانی‌های لازم، و همچنین کارکنان تصفیه‌خانه‌های آب استان البرز با وجود تهدیدهای مطرح‌شده علیه تأسیسات زیربنایی و نگرانی از احتمال آسیب به زیرساخت‌های حیاتی، بی‌وقفه در محل خدمت حاضر بودند.

در برخی مقاطع بحرانی، دغدغه همکاران پیش از هر چیز، اطمینان از تداوم فرآیندهای حیاتی کنترل کیفیت و تأمین آب شرب بود. از همین رو، با احساس مسئولیت مثال‌زدنی، تا آخرین زمان ممکن برای حفظ پایداری خدمات در محل خدمت می‌ماندند.

در بخش پایش نیز وضعیت تمامی شهرستان‌های استان البرز به‌صورت مستمر رصد می‌شد و نتایج کلرسنجی ارسالی از امورها، به‌طور مداوم مورد بررسی قرار می‌گرفت. هرگاه وقفه‌ای در روند کلرسنجی یا اطلاع‌رسانی مشاهده می‌شد، موضوع تا بازگشت به روال مطلوب پیگیری می‌شد. در آن روزها، ثبت مستمر نتایج کلرسنجی و تداوم اطلاع‌رسانی از سوی امورهای مختلف، اطمینان‌بخش و نشان‌دهنده تعهد مجموعه‌ای بود که اجازه نداد فرآیند پایش سلامت آب از جریان بازماند. در کنار این پیگیری‌ها، تلاش می‌شد به همکاران یادآوری شود که خدمات آنان در این شرایط دشوار دیده می‌شود و هر گزارش ارسالی، هر نمونه آب و هر عدد ثبت‌شده در کلرسنجی، تنها یک داده یا یک وظیفه اداری نیست، بلکه بخشی از زنجیره صیانت از سلامت مردمی است که حتی در میانه بحران نیز باید از دسترسی به آب سالم و بهداشتی اطمینان داشته باشند.

در یکی از روزهای جنگ، پس از آسیب‌دیدگی یکی از تأسیسات، همکاران امورهای اجرایی با سرعت و احساس مسئولیت برای رسیدگی و بازگرداندن شرایط به وضعیت پایدار وارد عمل شدند. این اقدام، جلوه‌ای دیگر از تعهد کارکنانی بود که در سخت‌ترین شرایط نیز خدمت‌رسانی به مردم را متوقف نکردند.

امروز که به آن روزها می‌اندیشم، بیش از هر چیز، تصویر زنجیره‌ای از انسان‌های متعهد در ذهنم نقش می‌بندد؛ از کارکنان تصفیه‌خانه‌ها که با وجود تهدید علیه تأسیسات حیاتی، تا آخرین زمان ممکن بر سر کار ماندند؛ تا نمونه‌بردارانی که زیر سایه اضطراب و بمباران، شهرها و روستاها را برای نمونه‌برداری و کلرسنجی پیمودند؛ از همکاران آزمایشگاه‌ها که بی‌وقفه فرآیندهای کنترلی را ادامه دادند تا کارکنان امورها و بخش پایش که لحظه‌ای از رصد و پیگیری غافل نشدند. در آن روزها، صیانت از سلامت آب تنها یک وظیفه سازمانی نبود؛ روایتی از ایستادگی انسان‌هایی بود که بی‌ادعا و در سکوت، اجازه ندادند حتی در سایه جنگ، جریان آب سالم و اطمینان مردم از دسترسی به آن، دچار وقفه شود.